

"The Fast I Choose"

R' Mordechai Torczyner – torczyner@torontotorah.com

1. R' Arthur Waskow, <https://theshalomcenter.org/isaiah-lives-challenge-yom-kippur>, 9/25/17

At the heart of Yom Kippur is, of all things, a critique of "Yom Kippur" – if it is a ritual without compassion or commitment to radical change. Long ago the Prophet Isaiah walked into the crowd celebrating the holy day by fasting and chanting psalms. 'Is this the fast that the G-d Who freed the slaves is demanding?' he asked.

And – to use the words that would speak an Isaiah living today –

"No! You must break off the handcuffs and free from prison those poor and outcast whom you have made the victims of police brutality, mass incarceration, and a criminal injustice system!

"You must welcome in your midst the despairing refugees from 'foreign' lands whom you have deported, whose families you have broken.

"You have let the rich scorch your planet till great storms have destroyed many homes, great droughts have parched many crops.

"You must make sure the hungry are fed, the homeless find homes, the jobless find well-paying, worthy work – – not just for a day but a lifetime!"

2. R' Shlomo Zuckier, *Yom Kippur, Fasting and the Poor*, The Lehrhaus 10/10/16

Isaiah 58 comes to correct the people's severe misimpression of fast days. They saw the technical observance of the fast, namely debasing oneself and abstaining from eating, as the be all and end all of its observance. While meticulously following the ritual technicalities of fasting, they were oppressing their workers – even having them work on the fast itself! – and they failed to assist those less fortunate.

For Isaiah, however, the fast must be directed towards helping others. One is to practice self-debasement precisely in order to support others.

3. Outline

57:1-11 Harm is coming, because you have strayed from Me

57:12-14 When you are righteous, you will receive the land – so clear the way!

57:15-19 I take care of the lowly, and I will take care of you when you repent

58:1-12 Fast correctly! Stop asking why I don't answer you; abandon wickedness and aid the vulnerable!

58:13-14 Observe Shabbat properly, and you will receive the portion of Yaakov

4. Three approaches to 57:12-14, leading to the start of the haftorah

- I've told you what to do; idols and neighbours won't save you. I've told you to eliminate the *yetzer hara*
- I'll tell you what you've done, you assess it! Those who are loyal will say to clear the path to Jerusalem
- I've told you what to do; idols and neighbours won't save you. Pave new paths for repentance!

5. Malbim to Yeshayahu 57:15

על התשובה ואפשריותה עוררו שלשה טענות, א] מצד שד' רם ונשא, כי יאמר הלא יעורך החטא לפי ערך מי שחטאו כנגדו... ב] טענו מצד שהוא שכן עד, בלתי משתנה בשום שינוי, ואיך ישתנה ע"י תשובת החוטא מלא רוצה לרוצה. ג] טענו מצד שקדוש שמו, שאחר שהוא קדוש איך יתרצה למי שטמא א"ע ויצא מקדושתו...

Regarding repentance and its possibility, three charges have been raised: (1) Gd is lofty and elevated, and one might say that the sin is valued based on the value of the one to whom one has sinned... (2) They have charged that He dwells eternally, unchanging in any way, and how could He be changed by the repentance of a sinner, from unwilling to willing? (3) They have charged that His Name is holy, and since He is holy, how could He be appeased by one who contaminated himself and left his holiness?

6. Malbim to Yeshayahu 57:19

ד' אשר ברא כל המציאות ע"י ניב שפתים, שהוא ברוח פיו, אמר שלום לרחוק ולקרוב, ר"ל לצדיק ולבעל תשובה... Hashem, who created all that exists with the speech of lips, the breath of His mouth, declares peace for the far and the near – the righteous and the one who repents...

7. Radak to Yeshayahu 57:20

כמו הים שהוא נגרש אל השפה כל רגע ורגע, כי השקט לא יוכל אלא יבא גל אחר גל לעולם לא ינוח, ובבאו אל השפה יגרשו מימיו רפש וטיט מקרקע הים אל היבשה, ודמה מעשי הרשעים לרפש וטיט כי לעולם לא ינוחו הרשעים מהרגש העולם עד שימותו...
Like the sea, which is tossed to the edge at each instant, for it cannot be still, but wave comes after wave and it never rests, and when it arrives at the edge then its waters expel mud and clay from the seabed to the land. And it compared the deeds of the wicked to mud and clay, for the wicked never rest from the churning of the world, until they die...

8. Abarbanel to Yeshayahu 58:2

ידיעת המדות קודם לדעות האלקיו', והם עושים החקירות והדרשות האלה כגוי אשר צדקה עשה, כלומר כאלו הם כבר שלמים במדות ויבאו לדעות.

Knowing [Divine] traits precedes knowing Gd's 'mind'. They make these analyses and exegeses like a nation which has performed righteousness, meaning, as though they were already complete in [Gd's] traits and coming to [Gd's] mind.

9. Radak to Yeshayahu 58:3

איך אראה צומכם ואינו כי אם למריבה, כי ביום התענית יאספו העם ויראה אדם בעל חובו וישאל ממנו חפצו כלומר חובו!
How can I see your fast, and it is only for fighting? For on the fast day the nation gathers and one sees his debtor and asks him his desire, meaning his debt!

10. Abarbanel to Yeshayahu 58:4

היה הקב"ה משיבם על מה שאמרו "ענינו נפשנו" באומרו מהו העינוי האמתי שראוי לעשות ביום הצום? אינו כ"א להרחיק הדברים המענגים לתאות הנפש ולקרוב הדברים המצערים המעציבים אותה, כי בזה תלוי הענוי כולו, והנה אתם עושים בהפך...
Gd answered their statement, "We have made ourselves suffer," saying: What is true suffering, appropriate for a fast day? It is only to distance that which causes pleasure for the soul's desires, and to bring near that which causes pain and upsets it. This is what suffering is about – and you do the opposite...

11. Talmud, Bava Batra 9b

הנותן פרוטה לעני מתברך בשש ברכות דכתיב "הלא פרוש לרעב..." והמפייסו בדברים מתברך באחת עשרה ברכות שנאמר "ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע, וזרה בחשך אורך..."

One who gives the smallest coin to a pauper is blessed with six blessings, as it is written, "Distribute to the hungry..." And one who satisfies him verbally is blessed with eleven blessings, as it says, "And bring out for the hungry your *nefesh*, and satisfy the suffering *nefesh*, and your light will shine in the dark, etc."

An Anti-Fasting Message?

12. Regarding the Beit haMikdash and Sacrifices Zechariah 8:16; Yeshayahu 1:12; Yirmiyahu 7:21-22

13. Malbim to Yeshayahu 1:11

והנרצה בקרבנות אלה, שאחר שצוה להם לעלות לעיר הקדש ג"פ בשנה, ללמוד שם יראת ד' ודרכיו מפי הכהנים והנביאים, כמ"ש (דברים יד, כג) למען תלמד ליראה את ד' אלקיך...

What is desired in these offerings is that Gd commanded to bring them up to the sacred city thrice each year in order to learn to revere Gd and His ways there, from the kohanim and prophets, as Devarim 14:23 says, "So that you will learn to revere Hashem your Gd, etc."

Answer 1: This Yom Kippur has different rules

14. Rabbi Yechezkel Michel Zaks, Kerem Chemed, Machberet Sheviit 1843

כפי דעתי כל המאמר הזה נאמר מפי הנביא לא ביום צום אחד אשר עשו בני דורו מרצונם ומנפשם. אלא ביום המועד הקבוע לכך והוא יום כיפורים של יובל. והנה היום הגדול הזה העמיס שני חיובים משני מינים שונים על כל איש הישראל... האחד הוא התשובה בלב שלם אל ד' בקשת הסליחה והכפרה... והשני דבר בא מזמן לזמן רחוק, נוגע ליחס איש אל אחיו והוא חזרת שדות וקרקעות לבעליהן ולשלח עבדים... לזה יתן קולו בתחילת דבריו "כשופר" ירים קולו, רצוני לומר כשופר אשר נשמע לסימן שלוח עבדים במצות הכתוב "תעבירו שופר בכל ארצכם"...

In my view, this entire statement was said by the prophet not on one fast day performed by his generation on their own initiative, but on an occasion designated for this – Yom Kippur of Yovel. This great day loaded two obligations of two

different kinds on every Jew... One is repentance with a full heart to Gd, a request for forgiveness and atonement... And the second is something which only comes at distant intervals, connected to the relationship of one with his brother, and this is the restoration of fields and land to its owners and sending away slaves... To this [the prophet] gives his voice at the start of his words, "like a shofar" he should raise his voice, meaning like a shofar which is heard as a sign for sending away slaves in the command of the text, "You shall pass a shofar throughout your land"...

Answer 2: Your Yom Kippur must be better

15. Talmud, Yoma 71b

אמר רב חסדא דבר זה מתורת משה רבינו לא למדנו, מדברי יחזקאל בן בוזי למדנו... הא מקמי דאתי יחזקאל מאן אמרה? אלא גמרא גמירי לה, ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא.

Rav Chisda said: This we did not learn from the Torah of Moshe Rabbeinu, from the words of Yechezkel ben Buzi we learned it... But before Yechezkel came, who said it? It was learned by tradition, and Yechezkel came and linked it to a text.

Answer 3: Your fast is fine, but you must be better

16. Rambam, Mishneh Torah, Laws of Repentance 7:7

כמה מעולה מעלת התשובה! אמש היה זה מובדל מד' אלקי ישראל שנאמר "עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלקיכם", צועק ואינו נענה שנאמר "כי תרבו תפלה וגו'" ועושה מצות וטורפין אותן בפניו שנאמר "מי בקש זאת מידכם רמוס חצרי", "... והיום הוא מודבק בשכינה שנאמר "וואתם הדבקים בד' אלקיכם", צועק ונענה מיד שנאמר "והיה טרם יקראו ואני אענה", ועושה מצות ומקבלין אותן בנחת ושמחה שנאמר "כי כבר רצה האלקים את מעשיך", ולא עוד אלא שמתאווים להם שנאמר "וערבה לד' מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות".

How great is the level of repentance! Yesterday this person was separated from Hashem, Gd of Israel, as it says, "Your sins separated between you and your Gd," he cried out and was not answered, as in, "When you increase prayer, etc.," and he performed mitzvot and they tore them up before him, as it says, "Who asked this of you, trampling My yard."... Today, he adheres to the Shechinah, as it says, "And you, who adhere to Hashem your Gd," he cries out and is answered immediately, as it says, "And before they cry out, I will answer," and he performs mitzvot and They accept them gently and with joy, as it says, "For Gd has already accepted your deeds," and not only that, but They desire them, as it says, "And the gift of Yehudah and Jerusalem shall be sweet for Gd as in days of old and earlier years."

17. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot, Laws of Prayer 15:6

כהן שלא היה לו דבר מכל אלו הדברים המונעין נשיאת כפים, אף ע"פ שאינו חכם ואינו מדקדק במצות או שהיו הבריות מרננים אחריו או שלא היה משאו ומתנו בצדק הרי זה נושא את כפיו ואין מונעין אותו, לפי שזו מצות עשה על כל כהן וכהן שראוי לנשיאת כפים ואין אומרים לאדם רשע הוסף רשע והמנע מן המצות.

A kohen who has no disqualification for raising his hands, even if he is not a scholar and is not careful with mitzvot, or people chatter about him, or his interactions are not righteous, still raises his hands and we do not prevent him, for this is a command for every kohen who is suited for raising his hands, and we do not tell a wicked person to add wickedness and refrain from the mitzvot.

18. Rabbi Yissachar Yaakovson, Chazon haMikra II pg. 374

בשעה שמבקשים לשמוע פסק הלכה, קיימות בעצם רק ארבע אפשרויות: תשובה בחיוב, תשובה בשלילה, הוראה על אי-ידיעה או העלמת התשובה בבחינת הכלל "מוטב שיהיו שוגגים ואל יהיו מזידין". והנה הנביא – ולא כאחד הסופרים אלא כנושא דבר ד' – נוקט דרך שונה לגמרי בתשובה על שאלה הלכתית. והפסוק מדגיש בהדגשה מכוונת אחרי הצגת השאלה (ז:ד) "ויהי דבר ד' צבקות אלי לאמר"..." הוא רואה את האדם המקיים חלק מדרישת התורה ומזניח חלק אחר, אותו חלק שבלעדיו אין טעם לכל קיום התורה...

When they wish to hear a halachic ruling, there are four possibilities, essentially: Yes, No, I don't know, or concealing the answer as part of the rule, "Better for them to err than to sin intentionally." The prophet [Zecharyah] – not like one of the scholars but as one who bears the word of Gd – takes an entirely different approach with his answer to a halachic question. The text emphasizes intentionally, after presenting the question (7:4), "And the word of Gd, Lord of Multitudes, came to me, saying"... He sees a man who fulfills part of the Torah's demands and rejects another part, the part without which there is no purpose to any fulfillment of Torah...

19. Rabbi Moses Nachmanides (13th century Spain) to Leviticus 19:2

התורה הזהירה בעריות ובמאכלים האסורים והתירה הביאה איש באשתו ואכילת הבשר והיין, א"כ ימצא בעל התאווה מקום להיות שטוף בזמת אשתו או נשיו הרבות, ולהיות בסובאי יין בזוללי בשר למו, וידבר כרצונו בכל הנבלות, שלא הוזכר איסור זה בתורה, והנה יהיה נבל ברשות התורה. לפיכך בא הכתוב, אחרי שפרט האיסורים שאסר אותם לגמרי, וצוה בדבר כללי שנהיה פרושים מן המותרות.

The Torah prohibited *arayot* [forbidden sexual relations] and forbidden foods, and permitted marital relations and eating meat and wine, such that a hedonist could find a way to be immersed in [impropriety], drinking wine and eating meat gluttonously, speaking as he wishes of all depravity, for no prohibition in this regard is mentioned in the Torah; he will be depraved within the bounds of the Torah. Therefore the text followed its list of explicit prohibitions by instructing as a general rule that we should be separated from [certain] permitted practices.

20. Rabbi Moses Nachmanides (13th century Spain) to Deuteronomy 6:18

אי אפשר להזכיר בתורה כל הנהגות האדם עם שכניו ורעיו וכל משאו ומתנו ותקוני הישוב והמדינות כלם, אבל אחרי שהזכיר מהם הרבה... חזר לומר בדרך כלל שיעשה הטוב והישר בכל דבר...

The Torah could not state all human conduct with neighbours and friends, and all interactions, and the needs of civilization and all nations. But after it mentioned many of them... it returned to state a general rule, to act in the way that is good and straight in all matters...

21. Action and stillness

57:2, 57:19

The righteous are at peace

57:4-11, 17-18, 20-21

You are frantic to exert control

57:19-21

You will churn and be storm-tossed, while the righteous are at peace

58:3-5

They think their actions will make Me happy

58:6-10

Enable others to act!

58:11-12

And then it will be as though you had acted and built, yourselves

22. Rabbi Samson Raphael Hirsch, Horeb 141

How, above all, does man show his domination over the earth? In that he can fashion all things in his environment to his own purpose... He can transform everything into an instrument of human service. He is allowed to rule over the world for six days with Gd's will. On the seventh day, however, he is forbidden by Divine behest to fashion anything for his own purpose. In this way he acknowledges that he has no rights of ownership or authority over the world... On each Sabbath day, the world, so to speak, is restored to Gd.

23. Talmud Yerushalmi, Shabbat 1:3

קדושה לידי ענוה. [ישעי' נז טו] "כי כה אמר רם ונשא שוכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח."

Holiness leads to humility, as in Yeshayahu 57:15.